

Efter alt, hvad der foreligger, er det jo givet, at man maa gaa til et Laan for at komme ud over Øjeblikkets Vanskeligheder, og Spørgsmaalet, om Laanet skal være fast eller midlertidigt, maa bedst afgøres af den, der staar med Ansvaret. Et midlertidigt Laan kan jo altid rumme nogen Fare, idet det maaske under endnu vanskeligere Situationer kan blive dyrere at optage end et fast Laan. Den højtærede Finansminister har imidlertid undersøgt denne Sag og er kommen til det Resultat, at vi staa os bedst ved i Øjeblikket at gaa til et midlertidigt Laan. Vi maa da stole paa, at dette er det rigtige og vil vise sig at være det rigtige, naar intet uforudset støder til. Jeg vil da ogsaa paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, tillade mig at anbefale det her fremsatte Forslag til Vedtagelse.

Tolderlund: Efter Bemærkningerne til Lovforslaget og de deri indeholdte Oplysninger og efter, hvad den højtærede Finansminister har udtalt, maa man anse det for ikke at være muligt for Tiden at opnaa, hvad man helst vilde, et tilstrækkelig stort, fast Laan paa saadanne Betingelser, at Staten kunde være tjent dermed. Da der selvfølgelig maa være tilstrækkelige Midler til Forvaltningen, og da der sandsynligt vil hengaa længere Tid, inden et saadant fast Laan kan opnaas, maa man altsaa billige, at der optages et midlertidigt Laan paa de foreliggende Betingelser, som efter min Mening ere gunstige. Den højtærede Finansminister har givet en kort Udsigt, om end ikke over Maaden, hvorpaa Balancen skal skaffes, saa dog over, at der skal tilstræbes at skabe Balance.

I Henhold til disse Udtalelser vil jeg paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Frijs: Jeg kan ogsaa anbefale at vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret. Jeg kan dog ikke gøre det uden at tilføje et Ønske om, at det er sidste Gang, vi se disse midlertidige Laan. Jeg vil haabe, at det maa lykkedes den nuværende Finansminister inden alt for lang Tid, i hvert Fald inden den ordinære Samling 1911, at tilvejebringe det faste Laan, som er ganske nødvendigt. Jeg skal tilføje, at jeg nærer den Tillid til den nuværende Regering, at den, naar et saadant Laan er bragt til Stede, ogsaa vil finde Midler til, om end kun efterhaanden, at skaffe en endelig Balance i vort Finansvæsen.

Harald Jensen: Naar den Gruppe, jeg tilhører, undlader at stemme for det foreliggende Forslag, er det ikke af den Grund, at vi ønske at lægge det Hindringer i Vejen, og det kunne vi for øvrigt heller ikke, men vi gøre det som Protest mod den Finansstyrelse, der gennem den sidste halve Snes Aar har været gjort gældende. Jeg sigter her navnlig til de stadig Aar for Aar stigende Militærudgifter. Vi have den Opfattelse, at havde man ført en anden Finansstyrelse, og havde man paa dette Omraade fastholdt det Program, som oprindeligt har været det nuværende Regeringspartis Program, nemlig at indskrænke Militærudgifterne til det mindst mulige i Stedet for at lade dem forøge Aar for Aar, vilde vi ikke have staaet overfor den Situation at skulle gøre et Laan. Som Forholdene nu ere, er et Laan nødvendigt, det indse vi; thi Statsstyrelsen maa føres videre; men vi ønske ikke at stemme for Lovforslaget for derigennem at protestere mod de Forhold, der ere gaaede forud.

Finansministeren: Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet, og finder kun Anledning til overfor det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) at sige, at jeg ikke fuldt ud tør love at fyldestgøre det Haab, han udtalte, at det skulde blive sidste Gang, vi fik Forslag til et midlertidigt Laan at se. Jeg har i Motiverne forbeholdt mig til December, naar det tidligere midlertidige Laan paa 15 Millioner udløber, da at søge det fornyet, og jeg er i Stand til at sige her, at jeg har al mulig Udsigt til da at faa det fornyet uden nogen som helst Vanskelighed og paa de lempeligst mulige Vilkaar. Jeg tror nemlig ikke, at Pengemarkedet til Efteraaret vil stille sig saaledes, at der vil være ret gode Chancer for det faste Laan, og det vil da være nødvendigt at søge det først optagne midlertidige Laan fornyet. Som sagt, det vil kunne ske ganske let og glat, formoder jeg, og man vil ikke behøve i egentlig Forstand paa ny at søge til Pengemarkedet. Men jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem i, at naturligvis skulle vi tilstræbe saa snart som muligt at faa disse midlertidige Laan afløst af et fast og da et fast Laan af den Størrelse, at vi ikke i den Fremtid, vi kunne overskue, skulle komme til paa ny at appellere til Laanemarkedet.

Til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) skal jeg sige, at naar jeg ikke følger ham ind paa de stor-